

SENTÈNCIA 09-94 DE 15 DE JUNY DE 1994

**Introducció de cocaïna.- Error en l'apreciació de la
prova.- Presumpció d'innocència.**

Ponent: M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS

1. RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 9 de novembre de 1993 en la causa núm. 14-F-93, amb la següent part dispositiva: "FALLEM" que hem de condemnar i condemnem Xavier C.M. com autor responsable d'un delictes -major d'introducció de cocaïna a la pena de tres mesos de presó dels quals un mes ferm i la resta condicional, i a la multa de cent mil pessetes i al pagament de les despeses processals causades. L'esmentada condemna correspon als fets que el Tribunal va considerar com a provats, consistents que, en data 19 de febrer de 1993 Xavier C.M. i Christian U.G. van ésser interpel·lats pel Servei de Policia a la frontera del riu Runer quan entraven al Principat amb el vehicle Porsche matrícula AND A4520 propietat del primer i conduït pel segon, el servei de policia efectuà un escorcoll i trobaren a l'interior de dit vehicle, amagat a l'interior del receptacle del mecanisme del fre de mà, un tub de vidre amb restes de pols blanca, i un paquet embolicat amb paper amb una banda de plàstic que contenia així mateix pols blanca que va resultar ésser cocaïna, amb un pes total d'11,2 grams que van adquirir a la vila de Manresa (Espanya) per un preu de 10.000 pessetes el gram, de les quals corresponien, segons declaració de Cristian U.G., 5 grams a ell i la resta, al processat Xavier C.M..

2. RESULTANT: que la sentència recorreguda s'ha basat, per condemnar Xavier C.M., negant però aquest últim tota relació amb els fets, (en les constatacions del Servei de Policia efectuades en el moment del control, la temptativa de fugida de l'acusat arran de l'escorcoll judicial domiciliari i les declaracions de Christian U.G.).

3. RESULTANT: que contra l'esmentada sentència s'interposa recurs de suplicació per la representació de Xavier C.M. fonamentant-se en els motius següents: 1) per error en l'apreciació de la prova i violació del dret a la presumpció d'innocència (art. 3.5 del Decret regulador d'aquesta instància de suplicació), sostenint que la declaració de Christian U.G., co-previngut no pot tenir el caràcter de prova, les afirmacions contingudes en l'informe dels agents de policia no poden considerar-se proves ni

indicis perquè no s'han reproduït en la vista oral. Respecte a la temptativa de fugida (aquesta no es va poder establir en la mesura en què les obertures de l'immoble dels pares de l'acusat on aquest residia abans del seu matrimoni, es troben a una altura tal, que fa que tota fugida sigui impossible. Les declaracions precises i reiterades de Xavier C. i la seva personalitat permeten d'excloure la seva culpabilitat. El Tribunal de Corts no va procedir a l'audició de Jordi G. que l'acusat havia trobat el dia dels fets a Manresa per tal de cedir-li el material de vídeo.

4. RESULTANT: que el Ministeri Fiscal compareix i demana la confirmació de la sentència.

FONAMENTS DE DRET

1. CONSIDERANT: que Xavier C.M. impugna amb el seu recurs la decisió del M.I. Tribunal de Corts que el va declarar culpable del delictes major d'introducció de cocaïna, pels motius següents: d'una part, que les declaracions del seu co-previngut Christian U.G. no constitueixen una prova, i d'altra . part, que les constatacions del Servei de Policia en el moment del control del vehicle, informades per les seves pròpies declaracions que no va intentar en el moment de l'escorcoll judicial domiciliari de fer-se escàpol sinó que es va dirigir vers el balcó de la casa per prendre l'aire.

2. CONSIDERANT: que el Servei de Policia relata que, en el moment del control, Xavier C. M. passatger del vehicle Porsche va efectuar un gest amb les mans, manipulant una paperina de paper que estava posada al costat del telèfon mòbil desobeint l'ordre dels policies de baixar del vehicle que van haver de constrenyir-lo, i fer ús de la força; que la paperina manipulada per l'acusat en l'escorcoll del vehicle, dissimulada a l'interior del receptacle del mecanisme del fre de mà es comprovà que contenia 11,2 grams de cocaïna. D'aquesta manera la policia relata de manera precisa i circumstanciada no donant lloc a cap ambigüitat el comportament de Xavier C.M., en el moment de la trobada de la droga en el seu vehicle de la qual no podia ignorar la presència.

3. CONSIDERANT: que resulta dels atestats establerts pels Serveis de Policia que Xavier C. M. arran de la perquisició al seu domicili va demanar l'autorització de canviar-se de roba, i, en el moment en què semblava que ho anava a fer, es va precipitar fora de la seva habitació i va dirigir-se a un balcó exterior per continuar la seva carrera en direcció a l'entrada de l'immoble, que el motiu fal·laciós al·legat per escapar de la vigilància policial

demostra que Xavier C.M. tenia la intenció de prendre la fugida.

4. CONSIDERANT: que, en els termes de les declaracions precises i reiterades, Christian U.G., coprevingut, va afirmar que el seu amic Xavier C.M. i ell mateix van anar a Manresa amb la intenció de procurar-se droga i que en varen comprar 11,2 g que havien de partir-se a raó de 6 g per al primer i 5 gr per al segon que, altrament va admetre haver consumit en diverses ocasions cocaïna amb Xavier C.M..

5. CONSIDERANT: que, a la demanda del Batlle instructor, es van iniciar unes investigacions, per mitjà de la interpol per identificar i escoltar Jordi G., que Xavier C.M. pretén haver-se trobat a Manresa el dia dels fets amb Jordi G., per vendre-li el material de vídeo; que si bé G. no es va presentar a les citacions dels serveis de policia espanyol, destaca de les informacions donades per aquests últims que va ésser detingut Espanya l'any 1993 per tràfic d'estupefaents.

6. CONSIDERANT: que en aquestes condicions les declaracions de Christian U.G. reforçades per les constatacions fetes pels Serveis de Policia, la trobada de la droga dins del vehicle de l'acusat, i la seva actitud en el moment de la perquisició domiciliària, permeten establir la seva culpabilitat dins del delicte que li és imputat, i que convé per tant, desestimar el recurs de suplicació i confirmar la sentència recorreguda amb imposició de les costes del recurs al recurrent.

7. CONSIDERANT: que en data 14 de març del present any 1994 els Excms. Srs. Coprínceps d'Andorra han atorgat un indult de fins a sis mesos de presó amb motiu de la conclusió del procés de promulgació de la Constitució d'Andorra, la disposició del qual ja ha estat promulgada mitjançant la seva publicació en el BOPA del dia 23 de març de l'any en curs, disposant el seu article 3 que quan es tracti de fets delictius no jutjats definitivament el procediment continuarà fins que recaigui sentència ferma, i en aquest moment el Tribunal que la dicti aplicarà els beneficis de l'indult. Per això procedeix acordar-ho així en favor del processat recurrent, el qual ha estat condemnat per la sentència impugnada a 3 mesos de presó dels quals un ferm,

la Constitució, el Codi penal, el Codi de procediment penal, la jurisprudència, els usos i costums i les altres fonts del Dret del Principat.

D E C I D I M

1) Desestimar el recurs de suplicació deduït a nom del processat Xavier C.M..

2) Confirmar els pronunciaments de la sentència del Tribunal de Corts dictada en la present causa el dia 9 de novembre de 1993.

Condemnar el recurrent Xavier C.M. al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

4) Acordar el benefici de l'indult de sis mesos de presó de la pena imposada per la sentència.

5. Manem que es remetin les actuacions amb testimoni d'aquesta sentència al Tribunal de Corts, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i firmem.